

Arrest

nr. 210 645 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Beninse nationaliteit te bezitten en op 16/08/2000 geboren te zijn te Djougou [Benin]. Uw vader overleed voorafgaand aan uw geboorte. Gedurende uw eerste 5 levensjaren woonde u samen met uw moeder in het familiehuis van uw vader. Daar werd u 's nachts, tijdens uw dromen, gekweld door uw tante L., die een heks is. Zij is tevens verantwoordelijk voor de hartkwaal waar u aan lijdt. Wanneer u 5 jaar oud was, overleed uw moeder. U werd daarop ondergebracht bij uw nonkel T. en zijn gezin. U werd slecht behandeld door zowel uw nonkel T. – die u dagelijks diende te vergezellen naar de landbouwvelden, om hem te helpen met het werk – alsook door zijn echtgenote, van wie u vele

huishoudelijke taken kreeg. Beiden scholden u uit en hielden geen rekening met uw hartaandoening. Op een dag, wanneer u buitenshuis bloed aan het overgeven was, werd u gezien door een Arabische persoon en een dorpsgenoot. De persoon van Arabische afkomst stelde voor om u mee te nemen naar Libië. Zo verliet u Benin per wagen op 20/01/2016, en reisde u per wagen naar Libië. Na een 3-tal weken te Libië, stak u de Middellandse zee over en kwam u te Italië aan. Vanuit Italië reisde u verder naar België, waar u aankwam op 23/08/2016 en dezelfde dag asiel aanvraag.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u op 24 augustus 2016 verklaarde geboren te zijn op 16 augustus 2000. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 24 augustus 2016 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd 29 augustus 2016, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 14 september 2016 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 29 augustus 2016 ouder was dan 18 jaar, met name 20,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. **Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.**

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde Benin te hebben verlaten omwille van 3 redenen, namelijk: uw medische toestand, uw tante L., en de behandeling vanwege uw oom en tante bij wie u inwoonde voorafgaand aan uw vertrek uit Benin.

Wat betreft uw, door u ingeroepen, medische toestand, dient vastgesteld dat dit motief geen verband houdt met een van de criteria zoals voorzien in de Geneefse vluchtelingenconventie, noch dat deze medische problematiek een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou constitueren, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde aan een hartprobleem te lijden sinds u klein bent, en verklaarde te vrezen, in het geval u naar Benin zou terugkeren, dat er niemand voor u kan zorgen, en er ook geen medische diensten zijn waar u kan behandeld worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 13). U legt meerdere documenten neer van het 'Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter', waaruit blijkt dat u in België op 21/03/2017 een operatie aan uw hart onderging, nadat vastgesteld werd dat u lijdt aan een aangeboren hartafwijking sinds uw kindertijd. Gevraagd of u, naast uw asielaanvraag, ook reeds een aanvraag tot regularisatie indiende op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gaf u aan hiervan geen weet te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). De advocate die u bijstond tijdens het gehoor voor het CGVS, verklaarde dat er geen aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd ingediend (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en 18). Wat betreft de door u naar voren gebrachte **medische problemen** – en vrees voor een gebrek aan medische behandeling in het geval van terugkeer naar Benin, **kan enkel vastgesteld worden dat, met betrekking tot deze door u aangehaalde vrees, u zich voor de beoordeling van deze elementen dient te richten tot de geëigende procedure.** Dit is een aanvraag tot machtiging voor verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Hieruit blijkt dat de ambtenaar-geneesheer er mee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van de ernst en de noodzakelijke behandeling. Het Commissariaatgeneraal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Wat betreft uw verklaringen dat u als wees door uw oom T. en zijn echtgenote werd opgevoed, en u hierbij erg slecht werd behandeld en als een slaaf werd behandeld, dienen volgende vaststellingen gedaan.

U verklaarde dat, na het overlijden van uw beide ouders [uw vader zou overleden zijn voorafgaand aan uw geboorte, uw moeder overleed wanneer u 5 jaar oud was], u vanaf de leeftijd van 5 jaar opgevoed werd door uw oom T. – de broer van uw moeder – en zijn echtgenote (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 6). Gevraagd of u werkte in Benin, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wat u hele dagen deed, gezien uw verklaring geen school gelopen te hebben, antwoordde u dat u huistaken diende uit te voeren, zoals het halen van water, het doen van de vaat, en het huis schoonmaken. U verklaarde dat u dit alles lastig vond, uw tante gemeen was en u zou slaan indien u niet tijdig klaar was met de aan u opgedragen taken. Pas wanneer u expliciet werd gevraagd of u ook uw oom hoefde te helpen op het veld, verklaarde u dat u dagelijks met hem naar het veld ging, om te helpen bij het telen van de gewassen. Gevraagd hoe uw oom u behandelde, verklaarde u dat hij ook 'een beetje' gemeen was, maar minder dan zijn vrouw. Gevraagd waarom, en of u kunt duiden waarom u verklaart dat uw oom T. minder gemeen was dan zijn echtgenote, verklaarde u dat, wanneer u samen met uw oom naar het veld zou gaan en u hem zou zeggen dat u pijn had aan uw hart, hij u zou zeggen te rusten. Later tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd waarom u niet sprak over de echtgenote van uw oom T. tijdens het gehoor voor de DVZ – alwaar u zich enkel bekleeg over de behandeling door uw oom T. (zie 'Vragenlijst CGVS, punt 5), verklaarde u dat uw oom u ook slecht behandelde, en u voor de DVZ niet in detail kon gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd waaruit de slechte behandeling vanwege uw oom T. bestond, verklaarde u dat u dagelijks met hem naar het veld ging, en hij u – wanneer u moe werd en verzwakt – begon uit te schelden, dwong om alsnog verder te werken, en u slechts met rust zou laten wanneer u bloed zou overgeven. Het dient opgemerkt dat deze verklaring weinig coherent is met uw eerdere verklaring tijdens het gehoor voor het CGVS, namelijk dat wanneer u samen met uw oom naar het veld zou gaan en u hem zou zeggen dat u pijn had aan uw hart, hij u zou zeggen te rusten.

Uw verklaringen betreffende de wijze waarop u als kind behandeld werd door uw oom T. en zijn echtgenote, zijn slechts blote beweringen, die, wanneer er wat op ingegaan wordt, weinig coherent te noemen vallen. De geloofwaardigheid van uw verklaringen als weeskind slecht behandeld te zijn geworden door uw oom T. en zijn echtgenote, wordt echter in het onderstaande verder fundamenteel ondermijnd.

U legde, ter staving van de door u beweerde geboortedatum – 16/08/2000 – uw geboorteakte neer, vergezeld van een gelegaliseerde kopie ervan en gerechtelijke uitspraak die de inschrijving van uw geboorte in het register van de gemeente Djougou bevestigt. U verklaarde dat een vriend van u – een zekere D. – deze naar u opstuurde vanuit Benin (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd hoe deze vriend van u, uw geboorteakte bekwam in Benin, legde u uit dat deze vriend naar school ging en veel studeerde, uw nonkel de gewoonte had om hem jullie papieren te geven, gezien hij kan lezen en de waarde van papieren kent, en uw nonkel hem uw geboorteakte dus toevertrouwd had, en uw geboorteakte dus bij hem (D.) was wanneer u hem vroeg om het naar u te zenden. Gevraagd welke nonkel uw geboorteakte aan D. gaf, antwoordde u R.. Gevraagd wanneer deze uw geboorteakte aan D. gaf, verklaarde u te denken dat dat na uw geboorte was, wanneer er een geboorteakte was, en voegde u er aan toe dat uw nonkel dit aan D. gaf ter bewaring. Gevraagd of uw nonkel R. D. reeds kende wanneer u werd geboren, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). **Gevraagd of u er wel zeker van bent dat uw nonkel R. uw geboorteakte aan D. gaf wanneer u nog een kind was, antwoordde u te denken van wel, en herhaalde u dat uw nonkel R. zich door D. liet assisteren, en hem documenten gaf.** Gevraagd waarom uw moeder bijvoorbeeld uw geboorteakte niet zelf bijhield, antwoordde u niet te weten waarom, en verklaarde u dat uw moeder vaak dingen zou kwijt raken, en het misschien daarom was. **Ter bevestiging gevraagd of diezelfde geboorteakte – waarover D. reeds beschikte sinds u nog een kind was – door D. naar u werd opgestuurd wanneer u reeds in België was, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd of de kopie van uw geboorteakte die u neerlegt, een kopie betreft van uw echte, authentieke geboorteakte, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Gevraagd of alle informatie, die uit deze akte blijkt, correct is, antwoordde u opnieuw bevestigend.** U erop gewezen dat – zo valt eenvoudigweg te lezen op de door u neergelegde geboorteakte – blijkt dat uw geboorteakte afgeleverd werd op datum van 15/09/2016 [na uw vertrek uit Benin], antwoordde u – volledig tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen, waarbij u aangaf dat de geboorteakte die u voorlegt, uw authentieke geboorteakte betreft die reeds in het bezit was van uw vriend D. sinds u een kleine jongen was – dat 'jullie, al wat betreft geboorteaktes, niet gebruiken', en 'hij', wanneer u belde, opnieuw naar de gemeente ging om de akte op te vragen. U gewezen op de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen – namelijk dat u bij aanvang van het gehoor reeds werd gevraagd of u de geboorteakte die u werd toegestuurd al vroeger had, en u uitlegde dat die er al was toen u nog een kind was, en die toen reeds aan D. was gegeven – herhaalde u opnieuw dat D. alle documenten zou bijhouden, en **verklaarde u plots eigenlijk niet te weten of hij de akte meenam,**

dan wel of hij een andere ging opvragen. Gevraagd wie uw geboorte ging aangeven bij de gemeente, antwoordde u dat hij [D.] u zei dat hijzelf en uw moeder, bij uw geboorte, naar de gemeente gingen. U voegde eraan toe dat hij [D.] later opnieuw moest gaan om de akte die was opgesteld, te gaan opvragen. **U geconfronteerd met de vaststelling – zo blijkt ondubbelzinnig uit de door u zelf neergelegde geboorteakte – dat het uw vader, A.M.B., was die uw geboorte ging aangeven in september 2016,** antwoordde u – de frappante vaststelling waarmee u geconfronteerd werd, volledig negerend – dat uw vader reeds gestorven was voorafgaand aan uw geboorte, en het zijn oudere broer [uw nonkel R.] was die de naam van uw vader opgaf bij de aangifte. Het dient vastgesteld dat deze geenszins overtuigende verklaring, opnieuw tegenstrijdig is met uw eerdere verklaring, waarbij u aangaf dat D. samen met uw moeder uw geboorte ging aangeven, en D. later opnieuw deze akte bij de gemeente ging opvragen. U nogmaals gewezen op de vaststelling dat uw geboorteakte – waarover u eerder zei dat deze authentiek is, en bevestigde dat alle erop voorkomende informatie, correct is – vermeldt dat uw vader uw geboorte ging aangeven bij de gemeente, verklaarde u dan weer dat uw nonkel R. samen met D. naar de gemeente ging, en u niet weet waarom de naam van uw vader werd opgegeven. U gewezen op de vaststelling dat u, samen met uw geboorteakte, ook een akte ter legalisatie van deze geboorteakte neerlegt, die de echtheid van uw geboorteakte net zou moeten bevestigen, verklaarde u dan weer dat u uw nonkel ook soms vader zou noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U gevraagd waarom – indien het werkelijk zo zou zijn dat uw nonkel samen met D. pas in september 2016 uw geboorteakte liet opstellen, en uw nonkel zich uitgaf voor uw vader [waaraan, voor alle duidelijkheid, geen enkel geloof gehecht wordt in deze] – u dit niet zo zei, en eerst opperde dat D. reeds sinds uw kindertijd beschikte over uw geboorteakte, en deze zelfde akte naar u opstuurde, antwoordde u – nietszeggend – dat D. studeerde, en ze [uw familie] steeds alle administratieve papieren aan hem gaf.

Uw verklaringen met betrekking tot de door u neergelegde geboorteakte, zijn allesbehalve geloofwaardig. Het kan enkel worden vastgesteld dat – zo blijkt overduidelijk uit de geboorteakte, en bijgevoegde legalisatie, afgeleverd in september 2016 die u zelf neerlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag – uw biologische vader A.M.B. uw geboorte op 15 september 2016 aangegeven heeft bij de gemeente te Djougou. Deze vaststelling doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beweerde asielrelaas, waarbij u aangaf dat uw vader voorafgaand aan uw geboorte overleed, en u als slaaf behandeld werd door uw nonkel T. en zijn echtgenote, nadat u bij hen ging inwonen als weeskind op de leeftijd van 5 jaar na het overlijden van uw moeder.

Wat betreft uw vrees voor uw tante L., dienen volgende vaststellingen gedaan.

U verklaarde dat uw tante L. u reeds vanaf uw kindertijd in uw dromen zou komen kwellen, en u zag hoe ze u, in uw dromen, poogde te wurgen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaarde verder dat zij de oorzaak is van het overlijden van vele mensen, alsook dat u van een traditionele geneesheer in Benin vernam dat zij tevens aan de oorzaak ligt van uw – volgens het medisch rapport dat u neerlegde, aangeboren - hartafwijking. U verklaarde dat uw tante L. een heks is, en u vreest dat zij u zal doden indien u naar Benin terugkeert – zo zou ze u kunnen doden in uw dromen, maar ze kan er ook voor zorgen dat u 'iets' zou overkomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 18).

Deze door u geopperde vrees voor uw tante L. als heks, is van zuiver spirituele aard, en niet van die aard dat ze beschouwd kan worden als de oorzaak van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch dat ze beschouwd kunnen worden als een reden waarom u, bij een eventuele terugkeer naar Benin, een risico op het lijden van ernstige schade, zou lopen. U vreest immers vervolging op een bovennatuurlijke wijze. De door u opgeworpen vrees voor spirituele vervolging – als hierin al enige waarheid zou schuilen – behoort volledig tot de sfeer van het bijgeloof, en grondt zich verder in geen enkel objectief element in de fysieke realiteit. Het CGVS kan geen vrees voor vervolging beoordelen, indien deze vrees op geen enkele objectieve grond gebaseerd is.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag te België. Derhalve heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde sprake zou zijn van een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde geboorteakte en legalisatie, alsook medische verslagen, werden hierboven reeds uitgebreid besproken, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 14 maart 2018 een schending aan van *“artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie de rechten van de verdediging het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”*

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting inzake voormelde artikelen. Verzoeker haalt tevens *“artikel 4§5 van de Richtlijn Kwalificatie”* aan, alsook het *“administratieve rechtsbeginsel van goed bestuur en zorgvuldigheid”*. Hij wijst erop dat *“Overwegende dat een miskennis van de bewijskracht en draagwijdte van een akte, en de schending van artikelen 1319, 1320 en 1322 BW, kunnen voortvloeien uit de toewijzing van een bewering aan een akte die deze bewering niet inhoudt (RvS nr 213.233 van 12 mei 2011).”*

Verzoeker verklaart minderjarig te zijn en stelt zijn gelegaliseerde geboorteakte te hebben neergelegd. Hij haalt aan dat hij op basis van een leeftijdsonderzoek 20,7 jaar oud is met een standaarddeviatie van 2 jaar. Verzoeker meent dat het feit dat uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat hij ouder zou kunnen zijn dan verklaard, niet afdoende is om zijn geloofwaardigheid in vraag te stellen.

Verzoeker stelt dat leeftijdsonderzoeken niet betrouwbaar zijn en verwijst naar een rapport van Platform Kinderen op de vlucht van september 2017 (stuk 3). Hij voert aan dat de resultaten van het onderzoek dan ook niet afdoende zijn om de geloofwaardigheid van verzoeker te bestrijden. Verzoeker stelt dat bovendien blijkt *“uit de verklaringen van de eiser dat hij niet over de maturiteit van een volwassene van 21 jaar beschikt. Een goeie inschatting van zijn leeftijd is bijgevolg fundamenteel om zijn geloofwaardigheid te beoordelen. De beslissing, die analyseert de geloofwaardigheid met het principe dat de eiser 21 jaar oud is, een geen minderjarig is, moet vernietigd zijn.”*

Waar verweerder stelt dat verzoeker bij de DVZ zou hebben verklaard dat *“hij problemen en slechte behandelingen door zijn oom T. kende, terwijl hij bij het CGVS problemen met zijn tante, de echtgenote van zijn oom T., verklaard te hebben”*, geeft verzoeker aan duidelijk te hebben uitgelegd dat *“hij zowel door zijn tante dan door zijn oom lastig werd, zelf als hij meer getroffen was door de slechte behandeling van zijn tante”*. Verzoeker legt uit dat hij *“in een algemene situatie van slechte behandeling door het hele gezin [bleef], die hem als slaaf gebruikt, voor alle taken van het dagelijkse leven, ondanks zijn medische toestand. Aangezien die slechte behandeling uit de familie van zijn oom kwamen, werd die samengevat tijdens zijn gehoor bij de DVZ door een vrees ten opzicht van zijn oom. Zijn verklaringen zijn bijgevolg niet tegenstrijdig, ten minst niet afdoend gedetailleerd bij de DVZ.”*

Verzoeker legt een geboorteakte neer, ter staving van zijn identiteit en leeftijd. Verzoeker haalt aan dat hij zou verklaard hebben dat zijn moeder al over deze geboorteakte beschikte toen hij jong was, terwijl de akte van 2016 dateert, en dat deze geboorteakte bovendien zou vermelden dat deze akte opgesteld werd op basis van de verklaringen van zijn vader, die nochtans overleden is. Verzoeker herneemt dat hij in het bezit gesteld werd van deze akte door zijn oom langs vaderkant, La.. Hij stelt dat deze oom al de nodige stappen heeft ondernomen om dit document te verkrijgen en dat verzoeker niet kan uitsluiten dat de originele geboorteakte niet werd teruggevonden en dat zijn oom gevraagd heeft een nieuw afschrift te krijgen. Hij verduidelijkt dat hij nog jong is en afhankelijk van de informatie die zijn oom hem verschaft. Verzoeker wijst er nog op dat de Beninse overheden geen administratieve organisatie kennen die vergelijkbaar is met de onze, zodat het mogelijk is dat, per vergissing, een nieuwe geboorteakte opgesteld werd, gebaseerd op dezelfde elementen als degene die op het eerste geboorteakte stonden.

Verzoeker voegt er nog aan toe dat dit document gelegaliseerd werd, wat een aanwijzing is van de authenticiteit van dit document.

In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Verzoeker haalt artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan.

In hoofdorde wordt gevraagd *“de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 8 februari 2018 te hervormen en hem het statuut van vluchteling toe te kennen; In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen en het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.”*.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift legt verzoeker het *“Rapport Plaform Kinderen op de vlucht 'Leeftijdsschatting van niet-begeleide minderjarigen (NBMV) in vraag: Probleemstelling analyse en aanbevelingen' van september 2017”* neer

Ter zitting legt verzoeker een attest van Ulysse van 12 juli 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 29 augustus 2016. Verzoeker verklaarde te zijn geboren op 16 augustus 2000 (zie inschrijvingsdocument), terwijl medisch vastgesteld werd dat hij op 29 augustus 2016 20,7 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie brief FOD justitie van september 2016 in verband met leeftijdsonderzoek).

2.4.2. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat leeftijdsonderzoeken niet betrouwbaar zijn, hierbij verwijzend een bij het verzoekschrift neergelegd rapport van Platform Kinderen op de vlucht van september 2017, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoekers kritiek dienaangaande wordt dan ook in deze procedure niet nuttig aangevoerd. Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoeker een algemeen rapport neerlegt dat aldus bezwaarlijk het resultaat van verzoekers individueel leeftijdsonderzoek kan weerleggen.

Bovendien wordt in het medisch onderzoek rekening gehouden met een foutenmarge, zijnde een standaarddeviatie van 2 jaar (zie brief FOD justitie van september 2016 in verband met het leeftijdsonderzoek).

2.4.3. Verzoeker betoogt dat hij niet over de maturiteit van een volwassen man van 21 jaar beschikt. Ook in het ter zitting neergelegde psychologisch rapport van Ulysse wordt (beknopt) vermeld: *“Les premiers entretiens d’accompagnement psychologique permettent d’avancer l’hypothèse d’un profil de personnalité immature, marqué par un environnement relationnel carencé, voire maltraitant, durant l’enfance.”*. Daargelaten dat niet wordt toegelicht wat verzoekers immaturiteit inhoudt, noch wat de weerslag ervan is op verzoekers leven, kan de Raad vaststellen dat deze immaturiteit hem er niet van weerhoudt zelfstandig een reis vanuit naar Benin naar België te ondernemen en een hartoperatie in België te regelen. Verzoeker toont aldus geenszins aan dat hij dermate immatuur is dat hij geen zelfstandig leven kan leiden, wel integendeel.

2.4.4. Ook de door verzoeker bij het CGVS neergelegde geboorteakte - vergezeld van een gelegaliseerde kopie ervan en gerechtelijke uitspraak die de inschrijving van verzoekers geboorte in het register van de gemeente Djougou bevestigt - kan de resultaten van het medisch onderzoek niet doen ombuigen. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn geboorteakte (zie onder), ondergraven de authenticiteit van het document, alsook de erop vermelde informatie. De bewijswaarde is aldus niet van die aard dat het de medische vaststellingen kan ombuigen.

2.4.5. Verzoeker verklaarde Benin te zijn ontvlucht omwille van drie redenen, met name zijn medische toestand, zijn tante L. en de behandeling door zijn oom en tante bij wie hij inwoonde in Benin.

2.4.6. Wat betreft zijn medische redenen legde verzoeker meerdere documenten neer van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter, waaruit blijkt dat hij aan een aangeboren hartafwijking waarvoor hij op 21 maart 2017 een hartoperatie onderging in België. De Raad merkt op dat de vreemdeling, om als vluchteling te worden erkend, dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangegeven medische redenen om zijn land te verlaten, vallen als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag. Verzoeker dient voor de beoordeling van de door hem ingeroepen medische problemen de geëigende procedure te volgen, met name deze van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.4.7. Verzoeker legt geen authentieke identiteitsdocumenten neer terwijl er niet kan worden ingezien waarom hij zich niet naar behoren kan legitimeren nu verzoeker ook geen problemen had met zijn autoriteiten. Verzoekers beweringen als weeskind te zijn opgegroeid bij zijn oom en tante, die hem beweerdelijk slecht zouden behandeld hebben, worden niet tegengesproken door de neergelegde geboorteakte. Immers, uit de geboorteakte blijkt dat verzoekers vader A.M.B. verzoekers geboorte ging aangeven in september 2016. Verzoekers bewering dat zijn vader nog voor zijn geboorte overleden was kan dus niet blijken. Bovendien stelde verzoeker *“Bij ons, al wat betreft geboorteakte, we gebruiken dat niet. Dus, wanneer de vraag zich opdrong, om een akte te sturen van geboorte, wanneer ik belde, ze wisten niet of het ging, hij (zijn vriend D.) ging opnieuw naar de gemeente om akte te vragen.”* (CGVS-verslag, p. 15), wat dan weer strijdig is met zijn eerder verklaringen dat hij de geboorteakte al had sinds hij een kind was en die na zijn geboorte ter bewaring aan D. werd gegeven (CGVS-verslag, p. 8). Verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn geboorteakte doen niet alleen afbreuk aan zijn verklaringen met betrekking tot de dood van zijn vader en het tijdstip van opmaak, maar ook aan de authenticiteit van het neergelegde document en de erop vermelde informatie. Verzoeker toont hoe dan ook niet aan dat hij wees was.

2.4.8. Verder stelde verzoeker dat hij na het overlijden van zijn ouders - verzoekers vader overleed vóór zijn geboorte en zijn moeder toen hij vijf jaar was (gehoorverslag van het CGVS van 20 december 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 4, p. 6) - als wees door zijn oom T. en tante werd grootgebracht en hierbij slecht en als slaaf werd behandeld. Gevraagd wat verzoeker dagelijks deed in Benin, antwoordde hij *“Ik hielp, ik deed huistaken, water halen, de vaat doen, Ik maakte het huis schoon, de kamers enzo.”* (CGVS-verslag, p. 10). Vervolgens gevraagd of deze taken geen probleem inhielden, gezien verzoekers medische conditie, stelde deze *“Ja, dat was lastig, dat vroeg me veel kracht, en de vrouw van T. was niet sympathiek, ze was wat gemeen, wanneer ik niet klaar geraakte, zou ze me slaan.”* (CGVS-verslag, p. 10).

Voorts stelde verzoeker dat hij *“elke dag het veld [opging] met oom T., ik hielp hem bij het telen.”* (CGVS-verslag, p. 10). Hierop gevraagd of verzoekers oom ook gemeen was, antwoordde verzoeker *“Ja, hij was ook een beetje gemeen, maar minder dan zijn vrouw”* (CGVS-verslag, p. 10). Ter illustratie hiervan gaf verzoeker aan dat *“wanneer naar het veld gingen, samen met oom, en ik zou zeggen dat ik pijn heb aan mijn hart, dat ik lijd, dan zou hij me zeggen wat te rusten. Maar zijn vrouw, zij gaf me steeds taken, wanneer ik zou zeggen aan haar dat ik niet goed ben, ze beledigt en slaat me, ze beledigt ook mijn moeder.”* (CGVS-verslag, p. 10). Verzoeker liet bij de DVZ echter na de slechte behandeling door zijn tante te vermelden en haalde slechts de behandeling door zijn oom T. aan. Hij stelde louter *“Ik werd uitgebuit, als het ware als slaaf, door mijn familie langs moederszijde, meer bepaald door mijn oom langs moederszijde, genaamd T.. Ik diende intensief te werken in de velden.”* (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Hierop gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, antwoordde verzoeker *“Het gehoor daar, ik begreep dat ik moest zeggen wie ik vreesde, ik moest dat vertellen. Ik was dus begonnen te vertellen, met oom - die behandelde me ook slecht, ik moest op het land werken, ondanks ziekte. Hier pas vroeg u wie het gemeenste was, en dat was vrouw.”* (CGVS-verslag, p. 16). Vervolgens gevraagd waaruit deze slechte behandeling vanwege verzoekers oom dan bestond, stelde verzoeker *“Ten eerste ik stond heel erg vroeg op, ik begon met alle huishoudelijke taken, vegen, de vaat, nadien vertrokken we naar de velden, om 7u s morgens, we gingen er te voet heen. Daar aangekomen, hij gaf me veel werk op het veld. Wanneer ik moe was, ik werd zwak- dat gebeurt snel - hij begon me dan uit te schelden, ook mijn verleden ouders schold hij uit. Hij dwong me veel verder te gaan met het werk. Wanneer hij zag dat ik viel, of bloed overgaf, dan liet hij me met rust. Dan, terug in het huis moest ik opnieuw veel werk verrichten. Wanneer dat niet lukte, ze sloeg me”* (CGVS-verslag, p. 16-17). Het is aldus duidelijk dat verzoeker zijn relaas aanpast en aandikt naarmate hem gewezen wordt op inconsistenties en hem vragen ter verduidelijking worden gesteld. De Raad wijst er in dit verband nog op dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers wijzigende verklaringen aangaande de behandeling door zijn oom T. en tante - in zoverre dit als mishandeling kan worden aanzien - ondergraven aldus de geloofwaardigheid van zijn louter blote beweringen hieromtrent. Hoe dan ook is verzoeker op heden meerderjarig en aldus onafhankelijk van zijn oom en tante, zodat zijn vermeende vrees ten aanzien van hen niet meer actueel is.

2.4.9. Verzoeker gaat er in het verzoekschrift aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die hij *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.4.10. Daargelaten verzoekers voorgehouden vrees voor zijn tante L. als heks een louter blote bewering betreft, vloeit deze voort uit bijgeloof. Verzoeker verklaarde dat zijn tante L. hem vanaf zijn kindertijd kwam kwellen en hem in zijn dromen trachtte te wurgen, dat zij tevens de oorzaak is zijn aangeboren hartafwijking (CGVS-verslag, p. 5) en dat zij hem ingeval van terugkeer naar Benin zou kunnen vermoorden in zijn dromen, dan wel hem *“iets”* zou kunnen laten overkomen (CGVS-verslag, p. 17-18). Verzoekers vrees voor zijn tante L. als heks is van zuiver imaginaire aard. Om in aanmerking te komen voor internationale bescherming moet de subjectieve vrees of het reëel risico op ernstige schade geobjectiveerd worden. Verzoekers voorgehouden vrees kan aldus niet beschouwd kan worden als de oorzaak van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch kan deze een risico op het lijden van ernstige schade inhouden.

2.4.11. Ter zitting legt verzoeker een attest van Ulysse van 12 juli 2018 neer. Psychologische verslagen en attesten zijn echter geen sluitend bewijs voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Een arts kan vaststellingen doen met betrekking tot de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis liggen van de psychische problemen. Bovendien gebeurden verzoekers ontmoetingen met de psychotherapeut in het Frans, ondanks het gegeven dat verzoeker het Frans amper beheerst.

Uit de voorliggende stukken en het administratief dossier kan echter niet blijken dat verzoeker niet in staat was om zijn verzoek om internationale bescherming nuttig toe te lichten.

2.4.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bonte beweringen en *post factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK